

Више од Доброг Дана За вежбање

Каролина Малдонадо Лејес
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у Боливији.

Исмаел се осмехнуо када је изашао на сунце. Он и тата су ишли у парк. Док су ходали, Исмаел је држао тату за руку и носио своју лопту. Исмаел је волео да проводи време са татом — посебно када су играли фудбал!

Када су стигли у парк, Исмаел је погледао околу. Једна госпођа је уклањала коров у близини фудбалског терена. Тротоаром је ишла једна породица. Али нико није играо на фудбалском терену. Исмаел и тата ће имати доста простора за вежбање!

„Спреман за игру?” упитао је тата.

„Да!” Исмаел је утрчао што је брже могао на терен. Радио је цик-цак вежбе, казнене ударце и ударце из угла.

Тата је снажно шутирао лопту. Прелетео је тачно изнад Исмаилове главе!

„Ухватићу је”, рекао је Исмаел. Отрчао је у угао терена и покупио лопту. Видео је госпођу како још увек копа. Изгледала је уморно.

„Сада ћу бити голман”, рекао је тата. „Види да ли можеш да постигнеш гол!”

Исмаел је отрчао назад и шутнуо лопту ка голу. Тата је пружио руку да га заустави, али је за мало промашио.

„Гооол!” Исмаел је навијао када је лопта погодила мрежу.

Убрзо је прошао читав сат. „Време је да идемо кући”, рекао је тата.

Исмаел се осврнуо на жену која је плевела. *Раг на сунцу није иако забаван као играње фудбала*, помислио је. Хтео је да је развесели. Онда му је синнула идеја.

„Тата, зар не мислиш да ова госпођа ради добар посао?” упитао.

„Шта?” Тата је погледао према жени. „О да.”
„Мислим да би требало да одемо да јој кажемо!” рекао је Исмаел.

„Па, морамо да пожуримо кући. Мама нас чека”, рекао је тата.

Исмаел је посматрао жену како брише чело. Осећај да треба да разговара са њом постао је јачи. „Стварно осећам да би требало”, рекао је. Ухватио је тату за руку и пришао јој.

„Добро јутро, госпођо”, рекао је Исмаел махнувши. Жена није подигла поглед. „Шта хоћеш?”

Исмаел је помислио да није била баш срећна. Али то га није зауставило „Хтео сам да вам кажем да радите сјајан посао!”

Овог пута жена је подигла поглед према њему. Исмаел се осмехнуо. „Хвала што бринете о парку!” Жена је узвратила осмехом. „Хвала”, рекла је. Тада је њен осмех постао још шири. „Много ти хвала.”

Исмаел је био срећан док је ишао кући са татом. „Мислим да јој је важно оно што си рекао”, рекао је тата. „Драго ми је да си послушао осећај који си имао.

„И мени.” Исмаел се замислио на тренутак. Затим је упитао: „Мислиш ли да је то био Свети Дух?”

Тата је климнуо главом. „Понекад нам Свети Дух даје мисао да некеме помогнемо. И ти си то управо урадио”.

Исмаел се осмехнуо. Разговор са том госпођом био је само ситница, али он јој је улепшао дан. Слушање Светог Духа улепшало је дан и њему! ●

